

Nr 17

**av herr Sjöholm
om skärpt realisationsvinstbeskattning vid försäljning av aktier.**

Det är förvisso icke så att vårt nuvarande skattesystem fördelar skattebördorna på ett rättvist sätt. Det är, kort uttryckt, i stället så att vi erlägger skatt icke efter betalningsförmåga utan efter förmåga att deklarerera och förmåga att använda rätta experter på – i bästa fall – lagliga metoder att undandraga skatt. Ingen reform kan längre vara mera angelägen än tillskapandet av ett radikalt nytt skattesystem, som återupprättar rättvisa och jämlikhet inom beskattningen.

I avvaktan på en genomgripande skattereform bör de mera skriande orättvisorna kunna mönstras ut utan ytterligare dröjsmål. Hit måste utan tvivel räknas den relativt lindrigare beskattningen av vissa slag av arbetsfri inkomst; främst i åtanke kommer här vinst vid icke yrkesmässig försäljning av aktier och inkomst av kapital i form av räntor. Ingen torde med fog kunna göra gällande att det är en akt av rättvisa att exempelvis hårt, slitsamt och måhända hälsovådligt arbete i ett gruvschakt från skattesympunkt skall bedömas hårdare än utkvitteringen av upplupen ränta på undanlagda medel. Om denna ur rent allmänna moraliska aspekter strängt taget otillbörliga bedömning skall kunna motiveras, måste detta uppenbarligen ske med åberopande av andra bevekelsegrunder än rättvisans och jämlikhetens. Vanligen hänvisas då till samhällsnyttan, det enskilda sparandets gynnsamma effekter som ett konjunkturpolitiskt redskap. Det är ett ohållbart argument, eftersom konjunkturutvecklingen lika ofta måste betrakta sparandet som en fiende som av statsmakterna bekämpas med hjälp av konjunkturstimulerande medel i akt och mening att få pengarna i omlopp. Konjunkturpolitiken och skattepolitiken råkar därvid hamna på kollisionkurs, vilket är menligt från många synpunkter och – inte minst – är ägnat att undergräva förtroendet för att landet styres med tillbörlig respekt för logik och konsekvens.

Det borde vara svårt att vinna gehör för uppfattningen att den som gör en extra arbetsinsats skulle vara mindre samhällsnyttig än den som, ekonomiskt lyckligt lottad, förmår sätta in pengar på sparkonto. Trots detta beskattas arbetsinkomsten fullt ut, ränteinkomsten endast delvis.

Den som framgångsrikt spekulerar i aktier gynnas av skattelagstiftningen och befrias från skyldigheten att erlägga skatt för hela vinsten. Från skattesympunkt favoriseras spekulation och diskrimineras arbetsprestationer. Detta måste framstå som oacceptabelt.

Med åberopande av det anförda föreslår jag

att riksdagen måtte besluta att av regeringen begära förslag till

sådana ändringar i skattelagstiftningen, att de lindringar i beskattningen som nu förekommer beträffande vinst vid icke yrkesmässig försäljning av aktier och beträffande visst slag av inkomst av kapital undanröjes.

Stockholm den 10 januari 1975

STEN SJÖHOLM (fp)